

rium de disputatione cum Hæreticis ineuñ-
 da, ab Imperatore appellatū: rem ad Agel-
 lium Novatianum Episcopum, & hunc ad
 Sisinnium lectorem suum detulisse; quasi
 Ecclesiæ Catholicæ defuerint viri docti &
 prudentes, qui & cum adversariis fortiter
 configere, sapienterque, qua ratione con-
 figere oporteat, suadere possent: Sozome-
 num autem & Socratem, Scriptores Nova-
 tianos, Agellio & Sisinnio itidem Nova-
 tianis, ex benevolentia erga suæ commu-
 nionis Antistites factum hoc tribuisse, con-
 fer Spond. ann. 475. num. 3. *Tum Consilij au-*
toritas. hæreticus fuit, qui suavit, & quia
 Novatianus Novator, Scripturarum Sacra-
 rum refuga. Quis tutò de tribulis ficum
 sperabit? Consilium ipsum primum dilem-
 mate nitebatur nimis quàm imbelli; potuit
 enim utrumque ejus cornu admitti sine pe-
 riculo; recipi scil. testimonium Doctorum
 anteriorum, sed ut horologium ad primum
 solis motum examinandum: nec tamen
 agnosci oportuit pro sufficienti controver-
 siarum normâ. Eò quòd de sensu testimo-
 niorum Veterum disceptari possit, sæpe am-
 biguo, aliquoties (saltem ad speciem) con-
 tradictorio: ad quam normam hæc poste-
 rior disceptatio referenda; quo medio ve-
 ritas sensus indaganda? nisi quam Sisin-
 nius abrogatum i verat, disputandi peritia?

R

Dein-